

NAAR DE BRON VAN DON BOSCO'S CHARISMA

Collegejaren in Chieri: 1831-1835

Giovanni Bosco groeide op in een tijd en een omgeving waar geloven vanzelfsprekend was. Op het platteland was er een traditionele geloofsbeleving met de door iedereen gekende gebeden, feestdagen, sacramenten, ... Van zijn moeder Margherita leerde Giovanni een klassieke maar tevens authentieke geloofshouding, met grote eerbied voor een persoonlijke God die er altijd is en die als een goede Vader zorg draagt voor mens en natuur. Wat ouder geworden volgde Giovanni de catecheselessen en luisterde hij aandachtig naar de uitleg over het evangelie in de zondagsviering. Als een geboren verteller wist hij daarna op zijn beurt zijn kameraadjes te boeien met het herhalen van de zondagspreek en de uitleg over het evangelie.

Een grote overgang kwam er in zijn leven toen hij op 16-jarige leeftijd naar Chieri trok om te studeren. Het leven in dit provinciestadje, zowat halverwege tussen zijn geboorteplaats Colle Don Bosco en de grote stad Turijn, was behoorlijk anders dan op het platteland. Maatschappelijke, economische en religieuze evoluties die in de kleine dorpen nog niet voelbaar waren, kon je hier al ervaren. Het college waar alles heel gestructureerd verliep, had een grondige invloed op zijn levenswijze. De zogenaamde godsdienst oefeningen (catechese, geestelijke lectuur, uitleg over het evangelie, retraite in de Goede Week, ...) waren een vast onderdeel van het schoolprogramma. Voor de lessen begonnen, ging je 's ochtends eerst naar de mis. Het examen van godsdienst stond als eerste in de reeks en wie niet slaagde, kon de andere examens niet afleggen. Maar het deed hem allemaal niet, integendeel: hij zag zijn droom om priester te worden dichterbij komen.

Tijdens de jaren van het college kwam Giovanni in contact met de Joodse gemeenschap in het ghetto van Chieri. In die tijd stonden godsdiensten 'tegenover' elkaar en van dialoog of samenwerking was geen sprake. Hoewel het dus zeker niet gebruikelijk was, ging Giovanni in de Joodse bibliotheek vaak boeken lenen. Zo kwam hij er in contact met een leeftijdsgenoot die hij in zijn *Herinneringen* Jonas noemt (in werkelijkheid heette hij Jacob Levi) en die een goede vriend werd. Dat ze allebei heel jong hun vader verloren hadden, maakte de verbondenheid nog sterker. Uren hebben ze samen gepraat over hun geloof en over het feit dat in de Joodse Bijbel het Nieuwe Testament 'ontbreekt'. Giovanni, die er van overtuigd was dat het Nieuwe Testament een noodzakelijk vervolg was op het Oude Testament, kon er niet bij dat de Joden niet in Jezus Christus geloven. De gesprekken met Jonas waren voor Giovanni in ieder geval een goede aanleiding om zich te verdiepen in de verhouding tussen het Oude en het Nieuwe Testament.

Op een dag kwam Giovanni in aanvaring met de moeder van Jonas. Ze verweet hem dat de katholieken niet geloven in Abraham en Mozes en de profeten. Giovanni weerlegde dat prompt en verduidelijkte dat het christendom evenzeer in deze figuren zijn grondslag vindt. Als moeder was ze natuurlijk bezorgd om haar zoon, want als deze zich bekeerde tot het christendom zou hij uit de Joodse gemeenschap uitgesloten worden. Uiteindelijk zal Jonas later toch de overstap maken ...

Wilfried Wambeke